

Bild: Helle Lyrstrand Larssen

”Jag tog min mamma i famnen och bar upp henne på sängen”

2014-02-28 | Berättat för Helle Lyrstrand Larssen

INRIKES I mars 2013 dog Gunilla Kos mamma, 85 år. Trots flera rop på hjälp till myndigheter fick de ingen hjälp. Här berättar Gunilla om dagen då mamman blev slagen så illa att hon senare dog av skadorna.

”Vi brukade ringa varandra varje dag vid 10-tiden på förmiddagen. Och det gjorde vi också denna dag i januari. Och allt var bra och som vanligt. Av någon anledning ringde jag henne igen vid 13-tiden. Men då blev det inget svar. Jag ringde igen och min pappa svarade. Han sa att mamma hade trillat men att det inte var någon fara. Men inifrån lägenheten hörde jag ”Han har putt mig, han har putt mig”. Eftersom jag bor nära så tog jag bilen och var framme på fem minuter. Där låg mamma. På golvet, inklämd mellan några stolar. Hon såg ut att vara av bara skinn och ben. Pappa hade ringt larmnumret och han pratade med dem. Det blev ett tumult och pappa började slå också mig. Jag tog min mamma i famnen och bar upp henne på sängen. Efter en halvtimme kom ambulansen och polisen. En polisman frågade min pappa om han inte skulle be min mamma om ursäkt. Aldrig i livet, sa min pappa. Hon låg på sjukhus i flera veckor. Tre revben hade gått sönder, som i sin tur hade skadat inre organ och hon fick inre blödningar, vilket ledde till att hon dog i mars, på Internationella kvinnodagen. Min mamma hade gjort flera anmälningar till polisen och hemtjänsten om misshandel. Ibland fick hon hjälp av hemtjänsten att göra anmälan. Men det ledde aldrig till något. Det finns bilder på henne, bläslagen, men inget hjälpte. Ingen brydde sig om det.”

RELATERADE ARTIKLAR:

[Myndigheterna hade kunnat stoppa det dödliga](#)

Gunilla Kos klagade till IVO, Inspektionen för vård och omsorg, och i december 2013 riktade IVO, i ett beslut allvarlig kritik mot SDN Norra Hisingen. De slog fast att nämnden hade brustit i att stödja kvinnan att ta sig ur sin våldsutsatta position. IVO slog fast att Gunillas mamma varit utsatt för våld under hela äktenskapet och att hon till slut begärt hjälp från hemtjänsten och bett om särskilt boende, utan att få någon hjälp, utan hänvisades till kvinnojour. I sitt svar till IVO skriver SDN Norra Hisingen att mannen inte greps på grund av ”hänsyn till ålder och demenssjukdom”. De skriver också att man inte särade på makarna eftersom kvinnan inte ville det själv. IVO slår dock fast att socialtjänsten har varit fullt medveten om kvinnans utsatta belägenhet, men trots det inte erbjudit kvinnan samtal där hon kunnat prata fritt utan mannens närvaro. Sammanfattningsvis fastslår de att nämnden inte har tagit det ansvar för att hjälpa och stödja en våldsutsatt kvinna som den enligt lag är skyldig att göra. IVO kritiserar också nämnden för att inte ha stöttat anhörig i detta fall.

”Jag skulle vilja veta varför myndigheter blundar för kvinnovåld i nära relationer. Det är inte ”bara” det att kvinnan dödas. Hon har ju ofta också barn. De blir drabbade. Jag skulle vilja kräkas på myndigheterna, på deras nonchalans, på deras maktmissbruk. Kampen mot ens plågoandar den är fruktansvärd. Men kampen mot myndigheterna den är långt värre”, säger Gunilla Kos.

Kommentarer

Den här artikeln saknar kommentarer. Bli först med att lämna en!

